En Julsyn.

För S. C. T. av REIMAR REMIDAV.

BORT utöver mäktigt hav min tanke flyger vida,
själens öga skådar hemmet uti Nord.
Mor och far, de kära, sitta sida invid sida
allt kring fästligt dukat julebord.
Far han läser skriften, tänker på sin son,
vilken dväljes långt bort hemmafrån.

Modershjärta, fadershjärta aldrig sig förneka,
glömma ej sin ende son i fjärran land.
Tårar dallra, hjärtats alla strängar ömma, veka
tyckas vilja spränga sina band.
Far han tystnar, bägge bedja tyst en bön:
Giv oss, Herre, ålderdomens lön!

Lilla syster spelar psalmen, på sin broder tänker,
tycker sig att sjunga nu för honom blott.
Tårar uti stora, vackra, blåa ögon blänker,
hjärtat honom önskar nu allt gott.
Själars vågor strömma över hav och land,
mötas där förutan alla band.

Mor och far, I systrar kära,
våra hjärtan mötas nu.
Eterns vågor själar bära
samman till en minnets fäst.
Där vi mötas, jag och du,
friden är vår gäst.

Tack, I kära! Herren löne
kärlek, vilken aldrig dör.
Livet sent omsider kröne
Er i glädjens ljuvlighet.
Livet oss tillsammanför
än en gång — jag vet.

Fjärran äro vi, men nära;
havet skiljer icke åt
hjärtan, vilka kärlek bära
stark och varm som aldrig förr.
Snart jag ställer så min stråt
hän mot hemmets dörr.

Man längtar bort — och längtar hem igen.

MIN VÄN, svenskamerikanaren, berättade, allt under det folk surrade och pratade runt omkring oss därinne på restaurangen, kypare kommo och gingo, glas klirrade på brickorna, och korkar smällde.

Jag hade just frågat honom, om han inte längtade ibland därborta i det stora dollarlandet.

— "Längtar . . . längtar . . ." Han nickade bekräftande och på ett sätt, att man förstod, att han nog genomgått pärsen.

— Yes. En längtan i det otroliga, en som övergår allt förstånd, ser ni.

Han fortfor:

— Har haft kamrater, som kunnat ligga om nätterna och mumla . . . om nätterna, junå, då de trodde ingen hörde dem. Och vet ni, va' de mumla? — Jo, namn på stationer i Sverige och på . . . på — vad heter det nu? — byar . . . byar, yes — och på farmer — jag menar gårdar: Långmossen, Norrgård, Svenstorp, Hedtorpet . . . och så grät dom, grät som barn. Dessemellan viska' dom namn på folk: Anna-Stina, Lill-Alfred, farbror Per, bror Johan. Och grät igen — tyst — skämdes junå. Ingen förstår det där, bara den som varit med. De dö av det, en del.

Mötte en sådan på gatan en gång. Det var i Chicago. Den gick bara å slängde med huvet, hit å dit, å sa: är'e nån svensk här — är'e nån svensk här? Aldrig ett ord annat. Trodde han var tokig. Håll an, boy! sa' jag. Jag är svensk, hur är då riggat för dej, man?

Förstå nu det här: Där går striten, en bred sju attan, full med vagnar, motorcabs å allt. Ett vimmel, ett surr, ett fläng å ett väsen som i hälsike rent — å där går kar'n, en ensam stackars tusan . . . "Är'e nån svensk? — är'e nån svensk?" — — Där tuta biler å där ringde spårvagnar, spring å knuff å brådska. Tror ni många brydde sej om en? Tror ni, man fråga' vidare efter en tosing, som bara gick på: "Är'e nån svensk? — är'e nån svensk? — är'e nån svensk?" No sörr, inte ett dugg heller. Så går kar'n där striten fram, viker om ett hörn, in på nästa, vrider huvudet än till höger, än till vänster, å frågar å frågar sitt: "Är'e nån svensk här?"

Den hade inte hört svensk på ett år. Var på väg att springa i kanalen, bara som han var — så där.

Han tystnade några ögonblick och tycktes söka i sitt minne efter fall att exemplifiera med.

Därpå återtog han:

"Den där gången . . . det är nu längesedan. Det var opp i skogarna, innan jag kom å börja vid banan. Gick opp en höst, så där ett par hundra mil från närmaste stäschen, jag och tre andra svenskar. Well, irländare å andra tjyvstrykare med, men jag räknar nu bara oss från Sweden.

Det är nog fjorton år sen.

Kom hit vid barmark. Vi svenskar likade inte att bo ihop med andra, utan vi kasta opp ett blockhus för oss själva, på fem—sex dagar så där. Blev ju därefter: en liten håla, halft i jorden, halft över. Grävde fram lera till stove och ett stort hål rätt opp i mitten för röken. Blåste det, kom den in lika förbaskat och gjorde oss sura i syngluggarna som eskimåer. Usch!

Gud, vilken vinter! Fast lång blev den inte. I början på mars var all snön väck — —

Kvällarne . . . Nå(för det mesta voro vi rätt glada att få kasta oss. Men ibland! Ingenting att göra, ingenting att säga. Våra historier hade vi snart gått igenom, så många vi kände eller kunde finna på. En vecka . . . två veckor . . . tre veckor — sedan inget mer att säga, ingenting mer att sjunga heller för resten. Satt där bara å slängde ved på stoven. Å så hängde vi så där timme efter timme.

Mannen sjönk ihop på stolen med armbågarna på knäna och de halvknutna nävarna mot kinderna.

"Allright, just så här." Han reste sig igen. "Kväll efter kväll, man, å inte ett enda ord från nån av oss, no, inte ett ord. Visste inget mer si — slut å uttömt. Ser ni, man, allt tryter till sist! Har haft kamrater, som varit som fulla av snack, fulla upp till brädden. Men en gång är i alla fall kärlet utrunnet. Ni hör en bit en gång, två gånger, tre gånger — så gitter ni inte höra't mer — he? Vore det så den roligaste historia, mätt blir ni i alla fall en gång på den — he?

Vi kunde snart varann, utan och innan, kände varandras hem å släkt å allt. Well! Slut — är slut, och inget är inget, och så . . . huvet mellan knäna, som jag visade nyss.

I sådna stunder kommer det, då kommer det där, som man måste känna en gång riktigt för att begripa. Längtan, man, en längtan, som svider i bröstet på en som självaste lungsoten. Då sjuknar den hårdaste, den vildaste blir lugn, å den starkaste veknar som ett barn.

Ni skrattar, man! Ni tror inte! . . Jo, jo. Men försök nära är därute—nära är bara! Så skrattar ni inte, man, nej vid Gud gör ni ej.

— Nå, men varför inte rycka upp sig? Företaga något— skriva brev?" Mitt inlägg var mera försöksvis än allvarligt menat.

— Det hörs, att ni inte varit med, kom det med tillintetgörande ironi. Rycka opp . . . Skriva letters . . . well, till en tid, man, till en tid går det. Så är det slut med det också. Rycker inte opp i evighet.

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själv, medan läpparne rördes av ohörbara ord. Därpå:

— Det led mot krissmäss — den kvällen gå nog alla svenskars tankar hem över havet, hur mycket de än må ha svurit på sitt land, innan de reste —

Vi hade fått post — inte alla men två—tre av oss letters. Så om kvällen . . . vi hade tagit fritt halva dagen — tvättat oss . . . Så om kvällen — det var ingen, som ville säga något, å skämdes gjorde vi för varann. Tysta å underliga gick vi där och liksom sväljde.

"Jag har fått brev," sa den ene, en ung karl från Blekinge.

"Det vet vi. Är då någe roligt, så bara kom me'et . . ." mente vi andra.

"Å, inte precis, men vill ni höra, så . . ." Å så läste han opp'et.

Minns det mesta av'et än i dag. Far hans hade visst varit nå't sån't där skollärare, så bra nog hopsatt var det.

"Kära son," — börja det.

"Här hemma sitter de nu kring bordet alla å ser på, när jag skriver. Det är i oktober, som du ser av dato å vi hoppas du får det till nyåret. Mor är frisk och jag någorlunda, de andra efter bästa förmåga. Minns du, var nyckeln till stora höladan på mossen blev lagd? Vi hittar den inte, och bryta sönder nya dörren är synd, den är så stark. Käre son, vi tänker ofta på dig. Går det dig väl därborta i det fjärran landet? Oss går det ingen nöd på ännu så länge, min pension är väl liten, men korna mjölka riktigt bra, och vi säljer bra med smör i höst. . . ."

Så minns jag inte riktigt, men på slutet var det visst något så här:

"Din lilla syster Maria ville så gärna giva dig ett minne, men hon äger intet, som kan passa. Så hitta hon på att skära ett litet stycke näver av en björk i hagen, som bifogas härmed. Hennes namn står skrivet på, som du ser."

Säj, man, va' tror du vi tänkte å kände, när vi såg den lilla näverbiten från Sverige där borta i kulan? Tror ni, vi sålt nävern för en månadslön — eller två, eller tre? Eller för whisky i stora fat?"

Min svenskamerikan hade fått färg, och ögonen tindrade.

— Och vet ni, va' vi gjorde? Jo, vi satte opp näverbiten — en liten stackare, kan ni tro, på en stock i väggen, gjorde vi, hängde grönt omkring 'en som en krans, runtom så där, och så . . . så . . .

— Nå?

— Som en krans, ackurat, å så ställde vi oss ikring, å så knäppte vi händerna, å så sjöng vi, så gott vi kunde: "Do gamle, do freske . . ." Yes, å må den onde ta mej, om vi inte lipade allihop, rätt så vuxna kar'arna vi va'.

För en bit näver . . . haha!

Han tystnade förlägen och vände sig hastigt mot fönstret. Det var tydligt, att han hade värmts av ett minne, som hade narrat honom att visa, vilket hjärtans stort barn han i själva verket var. Han skyndade att fördjupa sig i resterna av servisens innehåll med en iver, som förvärrade hans sak. Måntro, han var något till förargad på sig själv för det han blottat sig så kapitalt.

För att ge honom tid att hämta sig passade jag på kyparen och likviderade. Om ett par minuter var mannen något så när klar, och halvt likgiltigt, halvt vemodigt kom det:

— Nog är det väl löjligt! Man går där hemma och längtar, längtar bort, längar att få komma ut i världen, ju längre bort desto bättre — och så när man väl kommer ut en gång, ja då går en där å är rent hängfärdig av längtan till gamla hemmet igen. — Hahaha!

Stig Björklid.

COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig, emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtobak.

TUGGTOBAK

En kvinnostudie.

För S. C. T. av Nikodemus kusin.

Under- och överteckna, som ibland läser tidningar som utfyllnad till postillan och Eatons katalog, läste här om dan i S. C. T. ett "kameraknäpp" av Nikodemus om sättet att uppfostra kvinnor. Det var en bra epistel, som allt folket läste och gillade och sade, att nu var S. C. T. förbaskat bra, och säkert kommer den episteln att sätta tvådollrarna i rörelse i riktning mot 325 Logan, ty det var politik i den kameraknäppen, som

GILLETT'S LYE användes för rengöring och desinfektion av vattensinkar, avloppsrör etc., vid tillverkning av såpa och tvål samt ett stort antal andra ändamål.

Full bruksanvisning medföljer varje ask.

svenskarne i Canada förstå sig på, och när den kommer på tapeten, då äro de nog inte försoffade!!! (Eja, vore de vakna!—P. M. D.)

Och fruarna i all världen jublade och sade, att nu hade missis Karlström, Strömlund, Petterson och Nikodemus bevisat, att mannens herravälde var slut, och att kvinnan övertagit ledningen av mannen. Men jublen icke för tidigt och högljutt, kära fruar och fröknar, det kunde åstadkomma, att Nikodemus kliver upp i mullbärsträdet att söka efter en frälsare från kvinnotyranniet och kvinnosakskvinnornas rop om kvinnan som likställd med mannen." Ja, varför inte, låt henne bliva likställd med mannen, för all del och på alla områden. Har kvinnan undanträngt mannen och familjeförsörjaren inom de lättare och finare yrkena och verksamhetsfälten, så kan väl icke gärna mannen ha någonting emot att hon intränger i de grövre yrkena också, där pådrivarens rop ljuder dagen läng och full likställighet under piskan råder.

Men skall arbete och sysslor delas lika, så skall väl också äran, och låt därför kvinnan gå ut på ärans fält, där lagrarna gro, och försvara sig själv med kulor och svärd, som mannen får göra. I vår kemikaliska tid är det väl icke nödvändigt att vara man för att försvara konung och fosterland!

En vacker kvinna är en ögonfägnad för mannen, lär visst en av världens vise män vid ett tillfälle ha sagt, och sanningen därav lär väl icke kunna bestridas. Men nutidskvinnan är egentligen för fin att bliva farmarmissis eller arbetarhustru och passar därför bättre som kamrer i banken eller som riksdagsman, ty talför är hon, eller som fröken i en bod med många speglar, eller som lärarinna, framför allt lärarinna. Därför passar det icke nutidsdöttrarna att diska, vaska och skura och mjölka getter och kor, och det behövs ju icke heller, ty det kan ju mamma göra, hon tillhör ju ändå en tid, då kvinnan icke var emanciperad!

Nu skall det studeras, ty vår tid är studerandets tid framför allt, och då kan det hända, att pappan får sälja både häst och vagn och spänna oxen för dragkärra, när han skall köra "kroppen" till stan för att skaffa pengar till döttrarnas studier. Och så gå åren med bekymmer och släp och studier fram till den stora dag, då dottern är fullärd och har all världens visdom under hårfästet vid 16 — 17 år och skall tillträda plats och börja undervisa de andra barnen!

När hon så har titchat ett år eller två, kanhända hon ledsnar på jobben, som på fjolårshatten eller kappan, och börjar att se sig om efter en följeslagare att leda och störa vid priffepartierna och pockergamarna, ty "flickornas största nöje det är att ha en vän," står det i en gammal folkvisa. Och så en vacker dag kanhända vår unga school-mistress seglar in i äktenskapets sälla hamn, och då är det slut med titchingen, och pengar och studier nära på som bortkastade. Strindberg hade nog rätt han i kvinnofrågan!

Om hon då, som ofta händer inom arbetarklassen, får 13 ungar på dussinet, så är det slut med politiken och rösträtten, ty den har redan av ungarne tagits i arv, och hon, som skulle uppfostra andras barn, kanhända kommer underfund med att hon icke kan uppfostra sina egna, ty ungar äro ungar, var man har dem, och kunna t. o. m. i de bästa familjer vara de värsta vildbasar i hela kristenheten, som tjära och fjädra dörrhandtagen och såpa trappor och lägga krut i gammalt folks tobakspipor och slå sig på knäna och kikna av skratt, när viborgska smällen inträffar!

En sak, som våra lärarinnor i folkskolan icke försummade att lära oss, var, att vi skola visa aktning för kvinnan, och det är ju tillbörligt och en helt naturlig sak, att mannen högaktar kvinnan, när hon är kvinna, men när hon kastar sin kvinnlighet över bord och kläder sig i manskläder, som profeterna ha sagt skall ske i de yttersta tiderna, och låter sin förnämsta prydnad, sitt huvudhår, som skalder ha besjungit i tusen år, falla för en modets nyck på täfläns altare och struttar omkring med stupstockhår som gammelmunkar från sjuttonhundratalet, då är det nästan så, att högaktningen vill sjunka till fryspunkten!

En kvinna med kortklippt hår kan väl ingen man beundra och inga skalder besjunga!!

Nu skå' ni inte ta till humöret, dyra systrar, och tro, att ni kan öva repressalier och straffa den förmätne med ett kylande nej i en korg. Under och överteckna är intecknad och säkerställd för den faran. Och med kvastskaftet kan ni inte nå mig, ty jag flyttade den 24 okt. till en okänd bakgata i en lantlig stad. Man beställer om sitt hus, innan man ger sig ut på hal is, ser ni!

Jag sa till missis härom dan, då vi diskutera kameraknäpp och kvinnans uppfostran, att jag skulle vilja se min missis komma som missis Karlström, Strömlund, Petterson och Nikodemus, när jag vid en trevlig pocker höll på att föröka hushållspengarne, men då sa hon ingenting, fastän det brukar inte vara gott att få sista ordet i diskussion med kvintimmer! Nej, ta litet fastare i tyglarna, gubbar, och låt inte kujonera eder!

För att slippa skriva ett P. S. skall jag säga till Nisse med detsamma, att han håller sig i skinnet, när det här skall tryckas in i tidningen, så att han inte fuskar, som han brukar göra ibland, d. v. s. jag menar så att han inte glömmer att trycka in slutändan på signaturen, ty då kunde Nikodemus få skuld för det här, men detta är icke Nikodemus, fastän vi ä släkt, det vill säga kusiner, det vill säga den ene härstammar från Kain och den andre från Abel.

Högaktningsfullt,

Nikodemus kusin.

FISK

Färsk, frusen Vitfisk till Julen. 8c. per lb. F. O. B. Meota, Sask. Sänd pängar med ordren.

H. JÖRGENSEN,
MEOTA, SASK.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oövertträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute
684 Union Avenue, New York

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

"JAG LED FÖRFÄRLIGT AV EN ÖM, VÄRKANDE RYGG."

Mrs. Roland Ferguson, 194 Lake St. Peterboro, Ont. skriver.

"För mer än två år led jag fruktansvärt av ryggvärk. Jag var nästan vansinnig av smärtor och hade försökt alla medel tills jag var nära förtvivlan. Då rekommenderade min fader, som är stor beundrare av Dr. Chase's medicin, att försöka Dr. Chase's Kidney-Liver Pills. Jag följde hans råd och det är med glädje jag säger, att jag blev frå från de tortyrerande ryggsmärtorna. Det är nu över ett år sedan jag använde dessa piller och jag har under denna tid ej haft besvär av ryggvärk och jag är aldrig utan denna medicin i mitt hem."

DR. CHASE'S KIDNEY-LIVER PILLS.

35 cts. pr. æske av 35 piller, Edmanson, Bates & Co. Ltd., Toronto.

Efterfrågas.

Anton W. Johanson eller Johnson. Reste från Korskullskulla Malmfälten, sommaren 1916, till U. S. A. Senast avhörd 1921, adressen var då 205 Carrall St. Vancouver, B. C. Canada. Om han själv, eller någon annan som kan lämna upplysningar, läser detta var god meddela brodern

JOHAN J. ERICKSSON,
Jumbo Mine, Kennecott,
Alaska, U. S. A.

Svenska Jul- och Nyårskort.

25 importerade, eleganta, kulörta Jul- och nyårskort, teknade av de brömda artisterna Adele Söderberg, Jenny Nyström, E. Beskow och S. A., sändas portofritt vid mottagandet av 40 cents i silver eller U. S. frimärken. (12 olika kort 25c). Vår stora lista av Svenska böcker av vilka ett stort antal nu säljas till halvt pris, sändes fritt.

C. Rasmussen Co.,
Estb. 1874.
720—22 S. 4th. Str.,
MINNEAPOLIS, MINN.

P. NELSON
SPECERIAFFÄR
409 Dufferin Avenue Winnipeg, Man.
Telefon J-6319

Tillhandahåller följande Importerade varor:

Fet Sill i 10lb Pails	$2.90	Mesost i 1lb Bricks per lb	.30
Fet Sill i 20lb Pails	5.25	Getmesost per lb	.60
Sill Ordinär i 10lb Pails	2.50	Spisbröd per paket	.50
Sill Ordinär i 20lb Pails	4.50	Spisbröd per Låda av 18 Paket	7.50
Ansjovis i 1lb Lots	.50	Skorpor per Paket	.30
Ansjovis i 5lb Pails	2.25	Bruna Bönor per lb	.20
Ansjovis i 10lb Burkar	4.25	Gula Ärter hela per lb	12½
Ansjovis i Burkar	.55	Potatis Mjöl per lb	.20
Gaffelbitar i Burkar	.55	Kardemumma, per ounce	.15
Fisk Pudding i Burkar	.75	Fenkol, Anis och Koriander per ounce	.10
Fiskbullar i burkar	.45	Svensk öl per Flaska	.35
Aptitbitar i burkar	.50	Enbärssirap per Flaska	.35
Caviar i ½lb burkar	.35	Lutfisk Torr per lb	.38
Medvurst Göteborg stil	.60	Lutfisk, färdig lutad	.15
Rökt Lax per lb	.60		
Grädd Ost per lb	.45		

Orders från Landsorten expedieras per omgående, priserna F. O. B. Winnipeg.

Mr. Farmare!

Har ni er bekant att den canadensiska allmänheten önskar ett fläsk, som är **magert.** Även den engelska marknaden fordrar "Wiltshire side," som är **mager.**

"SWIFT'S DIGESTER TANKAGE" är en lösning för att tillfredsställa dessa fordringar.

VAD GÖR DEN-SAM-MA?

Den förser den protein och fosfat, som är nödvändig för att framställa en balanserad ranson i den mest ekonomiska och smakliga form. Den utvecklar ben och muskler i de unga grisarna och får dem att växa. Den producerar mera magert kött och mindre med fett, därför "Market Topper Hogs."

Svin, som uppfötts enligt Digester-Tankage-metoden, kunna fördelaktigt sändas utan att minska i vikt. Ehuru den icke är en medicin så uppbygger och stärker den likväl systemet emot sjukdomsbacillers anfall, vadan alla Digester-Tankage-uppfödda svin alltid äro friska.

HUR BE-GAG-NAR DU DEN?

DIGESTER TANKAGE är icke ett foder i sig självt. Det måste användas tillsammans med säd eller annat foder. BÖRJA MED ATT ANVÄNDA DET GRADVIS. Man kan börja med ett fjärdedels pund Digester Tankage per svin dagligen för svin, som väga 100 pund. (Förminska denna ranson proportionellt för svin, som äro under denna vikt). Öka ransonen så småningom, tills den når ½ pund om dagen per svin.

Tillskriv oss för närmare upplysningar med avseende å uppfödningen. Garanterad analys: protein 60%, fett 8%, fosfat 6%.

Producera sådana svin, som kunna frambringa s. k. Wiltshire sid-fläsk. Du erhåller därigenom högsta marknadspriset.

Swift Canadian Co.
LIMITED.

Toronto Edmonton Winnipeg